

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. София, 02.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 21.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **10424** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 118, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано по жалба от Е. Г. И., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място],[жк], [улица], ет. 5, ап. 14, срещу Решение № 2153-21-333/17.10.2022 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което са потвърдени Разпореждане № [ЕГН]/275/25.02.2022 г. и Разпореждане № [ЕГН]/40/10.06.2022 г. на длъжностно лице по ПО при ТП на НОИ С.-град.

В жалбата се излагат аргументи, че оспореното решение е незаконосъобразно и издадено в нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че разпореждането е неправилно поради изтеклата абсолютна погасителна давност за предприемане на действия по проверка на положения стаж от жалбоподателя, както и че не е доказано, че издадените от ДФ „С.“ документи са нередовни, същите са официални и се ползват със задължителна материална доказателствена сила. Посочено е, че процесните документи нямат пороците на чл. 40, ал. 3 от АПК и е нарушен § 9, ал. 1 от ПЗР на КСО и законната презумпция за приравняване на трудовия стаж до 01.01.2000 г. на осигурителен, без предвидена законова процедура за проверяване на издадените документи. В хода на административното производство според жалбоподателя е нарушен чл. 40 от НПОС, като законодателят е приел, че определени писмени доказателства, следва да се зачитат, без да се проверява съдържанието им. Моли се решението да бъде отменено. Претендират се разноски.

В съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултското възнаграждение.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ С. – град – в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение в максимален размер.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление № МП-37579/04.04.2013 г. Е. Г. И. е поискал лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, като е представил изискуемите документи по чл. 3 от НПОС, вкл. и такива, издадени от ДФ „Сгроймашинженеринг”.

Във връзка с осигурителния доход от посочения осигурител, на 07.09.2013 г. жалбоподателят е представил образци УП-15 № ОА-УП15-632/05.08.2013 г. и УП-15 № ОА- УП15-633/05.08.2013 г., издадени от архивохранилището на ТП на НОИ С. - град.

Съобразявайки събраните доказателства, с Разпореждане № [ЕГН]/29.08.2013 г. на ръководител по ПО исканата лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване е отпусната до 01.09.2015 г. - срока на определената на лицето трайно намалена работоспособност с ЕР № 2247/150 от 21.09.2012 г. на ТЕЛК. Във връзка с последващи преосвидетелствания на жалбоподателя посоченият срок е удължаван, като с разпореждане от 11.10.2021 г. същият е определен до 01.08.2024 г., съгласно ЕР № 2810/132 от 30.08.2021 г. на ТЕЛК.

При осъществен последващ контрол по спазване на осигурителното законодателство е установено, че не следва да се зачитат осигурителен стаж и осигурителен доход на лицето при осигурител ДФ „С.“ и е постановено Разпореждане № [ЕГН]/275/25.02.2022 г., с което е отменено разпореждането от 29.08.2013 г. за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, постановен е отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя и е разпоредено надвзетата пенсия да се събере по чл. 114, ал. 2 от КСО.

Разпореждането от 25.02.2022 г. е оспорено по административен ред, като е установено, че в последното е допусната очевидна фактическа грешка, с оглед на което е постановено второ Разпореждане № [ЕГН]/40/10.06.2022 г., е което е поправено разпореждането от 25.02.2022 г. и е разпореден отказ за отпускане на лична пенсия за ИОЗ на жалбоподателя.

Във връзка с подадени от лицето жалби срещу издадените разпореждания, от жалбоподателя е изискан образец УП-3 № 40/14.02.2001 г., издаден от ДФ „С.“, и данни относно завършеното от същия средно образование, както и относима информация от [община].

Видно от приложено в пенсионното досие на жалбоподателя известие за доставяне, Е. И. е получил лично писмото, с което е уведомен, че на основание чл. 154 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК в негова тежест е да докаже фактите, на които основава исканията си, като същият не е представил изискуемите му документи.

С писмо с вх. № 1012-21-1008#3/09.08.2022 г. от [община] са получени удостоверения относно промените в постоянния и настоящ адрес на лицето. Видно от

описа от 16.04.2013 г. на зачетения осигурителен стаж на жалбоподателя, последният е представил образец УП-3 № 40/14.02.2001 г., издаден от ДФ „С.“ за периода от 01.08.1991 г. до 20.09.1994 г. в размер на 03 години, 01 месец и 19 дни на длъжност „общ работник“.

В пенсионната преписка са приложени и относимите:

-обр. УП-2 № 41/14.02.2001 г., издаден от ДФ „С.“ за осигурителен доход за периода от 01.08.1991 г. до 31.07.1994 г. в общ размер 391 751,00 лв.;

-обр. УП-15 № ОА-УП15-632/05.08.2013 г., издаден от архивохранилището на ТГ1 на НОИ С. - град за осигурителния доход на жалбоподателя за периода от 01.01.1992 г. до 31.07.1994 г. в размер 373 904,00 лв.;

-обр. УП-15 № ОА-УП15-633/05.08.2013 г., издаден от архивохранилището на ТП на НОИ С. - град за осигурителния доход на жалбоподателя за периода от 01.08.1991 г. до 31.12.1991 г. в размер 17 847,00 лв.

Пенсионният орган е извършил преценка на представените от Е. Г. И. документи, с които претендира положен трудов стаж при осигурител ДФ „С.“.

В хода на производството е установено, че част от документите, касаещи осигурителния стаж на лицето са нередовни от външна страна, поради което е зачетен осигурителния стаж единствено въз основа на редовните от външна страна официални удостоверителни документи.

С оспореното в настоящото производство Решение № 2153-21-333/17.10.2022 г. на директора на ТП на НОИ С. – град са потвърдени Разпореждане № [ЕГН]/275/25.02.2022 г. и Разпореждане № [ЕГН]/40/10.06.2022 г. на длъжностно лице по ПО при ТП на НОИ С.-град.

По делото са представени допълнителни доказателства, както следва: от ответника /лист 84-87 и лист 92-110 и лист 140 от делото/, от жалбоподателя /лист 120-124 от делото/ и от СРП.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в на 14-дневния преклузивен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, във връзка с чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директор на ТП на НОИ – С. град, съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б."а" от КСО и в предвидената от закона форма, установена в чл. 117, ал. 3 от КСО. Процесните разпореждания също са издадени от компетентни органи, видно от представените по делото Заповед № 1015-21-247/04.12.2018 г. на директора на ТП на НОИ С.-град /лист 86 от делото/.

Решението на директора на ТП на НОИ С.-град съдържа фактическите и правните основания, послужили за издаването му. Не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, поради което съдът приема, че не са налице пороци, водещи до нищожност на оспорения акт.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 40, ал. 3 от АПК, административният орган преценява доказателствената сила на документа, в който има зачерквания, изтривания, добавки между редовете и други външни недостатъци, с оглед на всички обстоятелства и факти, събрани в хода на производството.

При обсъждане на представените документи и на служебно събраните доказателства административният орган правилно е приел, че съществуват редица нередовности и несъответствия, водещи до извода за недоказаност на положен стаж от жалбоподателя в ДФ „С.“. Следователно правилно същите не са ценени като годни доказателствени средства за вписаните в тях обстоятелства и правилно на жалбоподателя не е зачетен осигурителен стаж при тези осигурители.

В съдебното производство по искане на ответника е открито производство по реда на чл.193 от ГПК по оспорване на истинността на обр. УП-2 № 41/14.02.2001 г., издаден от ДФ „С.“ за осигурителен доход за периода от 01.08.1991 г. до 31.07.1994 г. в общ размер 391 751,00 лв.

На основание чл.194, ал. 3 от ГПК съдът приема, че производството по оспорване на посочения документ е успешно проведено. От ответника са представени и приети доказателства, от които по безспорен начин се установява, че същият е неистински.

В обр. УП-2 № 41/14.02.2001 г. /лист 8 от делото/, издаден от ДФ „С.“, е отразен осигурителен стаж на жалбоподателя за периода 01.08.1991-31.12.1991 г. на длъжност „общ работник“, както и осигурителен стаж за периода 01.01.1992-31.07.1994 г. на длъжност „ел. монтьор“. В образеца е вписан БУЛСТАТ[ЕИК]. ДФ „С.“ е пререгистрирана служебно по Закона за търговския регистър на 17.06.2011г., като от тази дата е получила ЕИК[ЕИК]. До този момент дружеството се е идентифицирало с ЕФН, а не с Булстат или ЕИК.

В съдебното производство от ответника бяха представени доказателства, от които се установява, че с решение от 03.01.1997 г. на СГС по т.д. №10131/92 г. ДФ „Строймашининженеринг“ е обявена в неплатежоспособност, считано от 31.03.1993 г. Съгласно доклад от 07.04.1997 г. на синдика на „Строймашининженеринг“ /лист 97-101 от делото/, липсват отчетни документи, като в т. 1 от доклада е посочена липса на каквато и да е документация. Съгласно Протокол от 09.04.1997 г. на събранието на кредиторите /лист 102-103 от делото/, „фирмата на практика не извършва каквато и да е дейност, архивата е унищожена“. Посочените данни и обстоятелства по никакъв начин не кореспондират с тезата на жалбоподателя, че е работил в дружеството, както и че през 2001 г. са му издадени документи въз основа на документация, за която съдът в производството по несъстоятелност е установил, че е унищожена.

В писмо от СРП е представена информация относно пенсионните документи на жалбоподателя, които са предмет на прокурорска проверка по пр. пр. № 11356/2015 г. по описа на СРП. Посочено е, че са били приобщени заверени копия на ведомости за заплати на ДФ „Строймашининженеринг“, предоставени от ТП на НОИ - [населено място] (на хартиен носител, с формат А4, с ръкописни вписания с много дребен почерк, за разчитането на някои от които, е било необходимо използването на лупа). Лицето Е. Г. И. фигурирал във ведомостите за заплати на ДФ „Строймашининженеринг“ от м. август 1991 г. - до м. септември (включително) 1994 г. Относно Е. И., при преглед на материалите по досъдебното производство, било установено, че същият фигурира още в: Експертна справка № 43/23.01.2015 г. на експерт при ОДМВР - НТЛ - [населено място] (оригинал) - за извършено изследване на подписи, положени в разплащателни ведомости от месец август 1991 г. - до месец септември 1994 г., в графи, съответно „Подпис за получаване на аванс“ и „Подпис за получаване на остатък“ срещу „Е. Г. И.“ на ДФ „Строймашининженеринг“; Заявление обр. УП - 1, с вх. № МП - 37579/04.04.2013 г. на ТП на НОИ - С. - град (оригинал), в което е описано удостоверение обр. УП - 2, издадено от ДФ

„Строймашининженеринг“ с изх. № 41/14.02.2001 г., което не е изисквано и/или предоставяно за нуждите на разследването. Към писмото са приложени документите, касаещи жалбоподателя.

От съдържащата се в представените от СРП копия от документи по прокурорска преписка № 11356/2015 г по описа на СРП, Експертна справка № 43/23.01.2015 г. е видно, че подписите в графи, съответно „Подпис за получаване на аванс“ и „Подпис за получаване на остатъка“ срещу името Е. Г. И. в Разплащателни ведомости за месец Октомври и Ноември 1991 и от Януари 1992 г. до месец Септември 1994 г. на ДФ „Строймашининженеринг“, [населено място] са идентични със свободните образци от подписа на Е. Г. И.. Подписите в графи, съответно „Подпис за получаване на аванс“ и „Подпис за получаване на остатъка“ срещу името Е. Г. И. в Разплащателни ведомости за месец Август, Септември и Декември 1991 г. на ДФ „Строймашининженеринг“, [населено място] не са идентични със свободните образци от подписа на Е. Г. И..

При така установените факти и на основание чл. 194, ал. 3 от ГПК, съдът приема, че обр. УП-2 № 41/14.02.2001 г. е неистински документ.

По отношение на УП-13 № ОА-УП15-632/05.08.2013, обр. УП-15 № АС-УП15-633/05.08.2013 г. /лист 30 от делото/ и обр. УП-13 № ОА-УП13-335/26.09.2013 г. /лист 61 от делото/, издадени от ТП на НОИ С. – град, въз основа на приетите в обединения осигурителен архив на НОИ разплащателни ведомости на ДФ „С.“, съдът приема, че след като е образувано досъдебно производство, относно автентичността на първичната счетоводна документация на ДФ „С.“, то не може да се направи безспорен извод за верността на съдържащите се в тази документация данни, касаещи осигурителния стаж и осигурителния доход на жалбоподателя. Както вече беше посочено по-горе в настоящото решение в досъдебното производство е констатирано, че подписът под част от ведомостите не е на жалбоподателя. От друга страна са налице и доказателства, че архива на ДФ „С.“ е бил унищожен.

Без значение е заявеното от жалбоподателя в представена по делото декларация /лист 120 от делото/, че при постъпването му на работа в ДФ „Строймашининженеринг“ през 1991 г. същият е бил ученик на 15 години и половина, като е постъпил на стаж по повод професионалната му квалификация „ел. монтьор“, която е изучвал в ОТЕТ „Х. Б.“ в [населено място] с писмено съгласие на родителите си, и е упражнявал трудовата си дейност в поделение на „С.-Прата“ в [населено място], а през летните месеци и в предприятието в [населено място]. След като не може да се направи безспорен извод, че лицето фигурира в изплащателните ведомости за процесния период, няма как на същото да бъде зачетен осигурителен стаж по представените вторични документи, именно УП-13 № ОА-УП15-632/05.08.2013 г., обр. УП-15 № АС-УП15-633/05.08.2013 г. /лист 30 от делото/ и обр. УП-13 № ОА-УП13-335/26.09.2013 г. /лист 61 от делото/.

Съгласно чл. 72 и чл. 74, ал. 1, т. 4 от КСО, право на пенсия за инвалидност имат лицата, които са загубили работоспособността си с 50 и над 50 % и при възраст над 30 г. имат осигурителен стаж от 5 години до датата на инвалидизирането.

Съгласно нормата на чл. 40, ал. 1 от НПОС осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец, а в ал. 3 е предвидено, че документите по ал. 1 и 2 се издават въз основа на изплащателните ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд. Анализът на тази разпоредба налага извода, че изплащателните ведомости са първичните документи, доказващи наличието

на осигурителен стаж. След като не е безспорно, че жалбоподателят фигурира в изплащателни ведомости за процесния период при осигурител ДФ „С.“, то той не може да бъде зачетен за осигурителен стаж при пенсиониране. Правилно пенсионният орган е зачел на жалбоподателя осигурителен стаж от 4 години, 3 месеца и 7 дни и е приел, че същият на отговаря на изискванията на чл. 72 и чл. 74, ал. 1, т. 4 от КСО.

Неоснователни са твърденията в жалбата, че административният орган излязъл извън рамките на своята компетентност при преценка на представените по административната преписка писмени доказателства. Обратно на твърдяното в жалбата именно при изпълнение на задължението си по чл. 35 от АПК административният орган е длъжен да изясни всички относими факти и обстоятелства и с оглед принципа на истинността да постанови правилен и законосъобразен административен акт, което е и направил.

При липсата на редовни документи по чл. 40 от НПОС за жалбоподателя е налице възможност да установи спорния осигурителен стаж по исков ред съгласно Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че по отношение на документите, издадени от ДФ „С.“, е изтекла погасителната давност по чл. 115 от КСО, с което се погасява правото да се оспорва и оборва съдържанието на издадените официални документ, вкл. трудови книжки и удостоверения УП-2. КСО като специален закон не урежда такава давност и длъжностното лице по ПО не е ограничено до претендирания 10-годишен давностен срок. Чл. 115 от КСО регламентира сроковете на вземания на и от НОИ, но не и срокове за извършване на проверки.

Неоснователни са и твърденията на жалбоподателя относно разпоредбата на § 9, ал. 1 от ПЗР на КСО. Последната приравнява трудовия стаж до 31.12.1999 г. на осигурителен по КСО, а не съдържа твърдяното от жалбоподателя задължение пенсионният орган да зачита стажа преди тази дата. Последното противоречи както на дискреционната власт на пенсионния орган и правото му на преценка, така и на административноправния принцип за законност и истинност на административния акт.

С оглед изложеното оспореното решение е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК, направеното искане от ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и същото следва да се присъди в размер на 100.00 лв. на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл.37 от ЗПП, вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр.с чл.144 от АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Г. И., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 2153-21-333/17.10.2022 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което са потвърдени Разпореждане № [ЕГН]/275/25.02.2022 г. и Разпореждане № [ЕГН]/40/10.06.2022 г. на длъжностно лице по ПО при ТП на НОИ С.-град.

ОСЪЖДА Е. Г. И., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк],[жилищен адрес] да заплати на ТП на НОИ- С.-град, сумата от 100.00 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: